

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/777/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415200988
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Snopčoková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6415200988.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci žalobkyne: R. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. P., X. XXX, zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: POHOTOVOSŤ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 700,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 4C/37/2015 - 47 zo dňa 06. 07. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Odvolaním napadnutým rozsudkom prvostupňový súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 700,- Eur spolu s 8,05 % úrokom z omeškania zo sumy 700,- Eur od 31. 01. 2015 do zaplatenia a trovy konania na účet právneho zástupcu žalovanej vo výške 93,50 Eur. Rozhodol o žalobe žalobkyne, ktorou sa domáhala zaplatenia 700,- Eur s príslušenstvom z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré získal žalovaný tým, že zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi účastníkmi konania nemá náležitosti zmluvy o spotrebiteľských úveroch podľa zákona č. 129/2010 Z. z., a preto ju treba považovať za zmluvu uzavretú bez úrokov a bez poplatkov z dôvodov, že si požičala sumu 800,- Eur a vrátila žalovanému súdu 1.500,- Eur, pričom rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Z odôvodnenia rozhodnutia je zřejmé, že prvostupňový súd v prvom rade skúmal miestnu príslušnosť Okresného súdu Žiar nad Hronom vzhľadom na námietku žalovaného, pričom zistil, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy. Žalovaná má sídlo v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom, a preto v zmysle § 87 písm. f/ O. s. p. je príslušný na konanie Okresný súd Žiar nad Hronom. Z toho dôvodu nebolo potrebné vec postúpiť inému súdu v zmysle § 105 ods. 2 O. s. p. Vo veci konal a rozhodol súd bez prítomnosti žalovanej, ktorá sa na pojednávanie nedostavila, zostala nečinná, súd konal v zmysle § 101 ods. 2 O. s. p. Prvostupňový súd výsluchom žalobkyne ako aj z pripojených listinných dôkazov mal za nesporné, že účastníci dňa 15. 11. 2011 uzavreli zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyni úver vo výške 800,- Eur a žalobkyňa sa zaviazala vrátiť túto sumu zvýšenú o poplatok 700,-, t. j. celkovo 1.500,- Eur v 12 mesačných splátkach po 125,-, počnúc dňom 25. 12. 2011. Žalobkyňa splácala tento úver od 11. 02. 2011 a dňa 24. 08. 2012 vykonala poslednú splátku a celkovo zaplatila žalovanému na úvere 1.500,- Eur. Súd mal za dokázané, že úver poskytnutý žalovaným spĺňa charakteristiku spotrebných zmlúv, keď základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Z týchto dôvodov mal za dokázané, že poskytnuté finančné prostriedky nie sú vzťahom obchodnoprávnym, ale občianskoprávnym zo spotrebiteľského úveru. Súd ďalej zistil zo zmluvy o úvere, že zmluva neobsahuje podstatné náležitosti, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/, y/ zákona č. 129/2010 Z. z., a preto poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. Keďže súd na základe vykonaného dokazovania mal za dokázané, že žalobkyňa zaplatila žalovanému o 700,- Eur viac, ako to vyplýva z ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona, žalovaný získal od žalobkyne plnenie bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré bezdôvodné obohatenie musí v

zmysle § 456 Občianskeho zákonníka vydať tomu, na úkor koho sa získal. Súd sa zaoberal aj otázkou premlčania uvedeného nároku vzhľadom na vznesenú námietku uplynutia subjektívnej premlčacej lehoty dvoch rokov zo strany žalovaného, pričom poukázal na to, že žiadne dôkazy týkajúce sa tvrdenia, že subjektívna premlčacia lehota dvoch rokov uplynula dňom 24. 08. 2014, žalovaný neuviedol. Súd vychádzajúc z prehľadu o splátkach mal za dokázané, že úver vo výške 800,- Eur žalobkyňa zaplatila dňa 22. 06. 2012, zvyšné platby sú už navyše, čo znamená, že plynutie objektívnej trojročnej lehoty nastalo dňom 26. 07. 2012, žaloba bola podaná na súde dňa 04. 02. 2015, teda v dobe plynutia objektívnej lehoty. Ďalej poukázal na to, že žalobkyňa v konaní pred súdom vypovedala, že o bezdôvodnom obohatení sa dozvedela začiatkom roku 2015 od svojej známej, a preto sa v januári obrátila na advokátsku kanceláriu, ktorá jej poskytla právnu pomoc. Tvrdenie žalobkyne o začiatku plynutia subjektívnej lehoty začiatkom roku 2015 vyvrátené nebolo. Námietka žalovaného ohľadom premlčania nároku nie je dôvodná, a preto súd žalobe žalobkyne v plnom rozsahu vyhovel. O príslušenstve pohľadávky, a to úrokov z omeškania súd rozhodol v súlade s ustanovením § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a v súlade s ustanovením § 3 nariadenia vlády č. 586/2008 Z. z.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., pričom žalobkyňu priznal trovy konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 93,50 Eur. V odôvodnení uviedol, že advokát žalobkyne si uplatňoval trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 324,48 Eur, pričom vychádzal zo štyroch úkonov právnej služby s režijným paušálom vo výške spolu 194,48 Eur, z hotových výdavkov, ktoré si uplatňoval vo výške 80,- Eur a cestovného, ktoré si uplatňoval vo výške 50,- Eur. Súd pri rozhodovaní o náhrade týchto trov vychádzal z ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p., v danom prípade sa jedná o drobný spor. Cieľom súdnych konaní v súdnych sporoch má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevyšovať záujem na vedení konania z dôvodov, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta. Advokát zastupujúci žalobkyňu podáva na Okresný súd Žiar nad Hronom opakujúce sa žaloby, kde v podstate mení len označenie žalobcov a žalovanú sumu, pričom text žaloby ako aj text vyjadrenia k stanovisku žalovaného k žalobe zostáva stále rovnaký. Ide skôr o administratívnu prácu než o odborne právne náročný proces, a preto súd znížil náhradu trov advokáta v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. Príprava a prevzatie zastúpenia, návrh na začatie konania, účasť na odročenom pojednávaní sú skôr administratívnym úkonom, a preto súd znížil odmenu advokáta na štvrtinu, ktorá hodnota spolu s pripočítaním režijného paušálu predstavuje sumu 14,96 Eur, za účasť na odročenom pojednávaní 3,74 Eur a priznal plnú náhradu trov za účasť na pojednávaní dňa 06. 07. 2015 vo výške 59,84 Eur, celkovo trovy právnej služby vo výške 93,50 Eur. Advokát si uplatňoval hotové výdavky, a to stratu času na pojednávaní, zo sumy 195,72 Eur uplatňoval iba 80,- Eur a cestovné osobným motorovým vozidlom zo sumy 128,32 Eur uplatňoval iba 50,- Eur. Tieto trovy súd advokátovi nepriznal, a to z toho dôvodu, že žalobkyňa si zvolila advokáta z opačného konca republiky, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, ktorý poskytujú právne služby, je tu pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo. Tým, že žalobkyňa si zvolila advokáta z Košíc, by priznaním hotových výdavkov a cestovného došlo k zneužívaniu práva na úkor inej strany, a preto súd aplikujúci ustanovenie § 2 Občianskeho súdneho poriadku tieto trovy advokátovi nepriznal.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového súdu podal odvolanie žalovaný, v ktorom namietal, že v predmetnom prípade je sporné, či v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere možno prisúdiť žalobcovi právny status spotrebiteľa, a teda či súdom citované ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa sú vôbec aplikovateľné. Poukázal na to, že podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom nie je fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Namietal, že nie je podstatnou náležitosťou zmluvy uzavretej podľa Obchodného zákonníka dohoda o výške úrokov. Ďalej namietal, že napádaný rozsudok je nepreskúmateľný a žalovanému tak v zmysle § 221 ods. 1 písm. f) O. s. p. došlo k odopretiu možnosti konať pred súdom. Argumentáciu súdu, ktorou rozhodol o neprijateľnosti zmluvných podmienok, považuje za nepostačujúcu a v rozpore s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. Nakoľko prvostupňový súd svoje rozhodnutie dostatočne neodôvodnil, nie je možné, aby žalovaný zaujal k týmto záverom svoje stanovisko. Súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom následne vec nesprávne právne posúdil. Nestotožňuje sa ani s rozhodnutím súdu o úhrade trov konania, nakoľko vo veci ešte nebolo vydané právoplatné rozhodnutie, žalovaný stále trvá na tom, že v tomto prípade nejde o spotrebiteľa. Má za to, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobkyňa sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

V zákonom stanovenej lehote proti rozhodnutiu prvostupňového súdu vo výroku, ktorým rozhodoval o náhrade trov konania, podala odvolanie žalobkyňa. V odvolaní poukázala na to, že súd prvého stupňa nepriznal navrhovateľke 75 % náhrady trov právneho zastúpenia za štyri úkony právnej služby, a to za prípravu a prevzatie vrátane prvej porady s klientom, návrh na začatie konania, podanie k vyjadreniu žalovaného a účasť na pojednávaní, pričom svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že „tu sú dôvody hodné osobitného zreteľa“, ktoré konajúci súd vidí v tom, že „advokát zastupujúci žalobkyňu podáva na Okresný súd v Žiari nad Hronom hromadné a opakujúce žaloby, kde v podstate mení len označenie žalobcov a žalovanú sumu, pričom text vyjadrenia k stanovisku žalovaného v žalobe zostáva stále rovnaký a ide skôr o administratívnu prácu než o odborne právne náročný proces“. Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ďalej odôvodnil tým, že „súdy dbajú na to, aby nedochádzalo k porušeniu práv a právom chránených záujmov fyzických a právnických osôb a aby sa práva nezneužívali na úkor týchto osôb“. Má za to, že tieto závery prvostupňového súdu nemajú oporu v zákone, sú nesprávne a neboli zo strany súdu odôvodnené tak, aby odôvodnenie korešpondovalo s platnou právnou úpravou. Poukázala na to, že Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o. sa takmer výlučne zaoberá problematikou spotrebiteľského práva. Väčší počet podobných konaní je zapríčinený skôr odporcom, tieto spory vznikli pre porušenie zákona zo strany žalovaného a hlavne pre ignorovanie snahy žalobkyne o mimosúdne riešenie sporu. Obdobnosť prípadov je rovnako spôsobená tým, že žalovaný používa od roku 2001 formulárové (často rovnaké) zmluvy, čo automaticky spôsobuje zdanlivú formulárovú podobnosť žalôb. Zníženie, resp. zvýšenie sadzby je upravené v § 13 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pričom tieto ustanovenia, ani iné ustanovenia O. s. p. neumožňujú zníženie sadzby z dôvodu „administratívnej“ povahy pri odborne právne nenáročných úkonoch, tak ako to odôvodnil súd. Súd nepriznal žalobkyni ani náhradu za stratu času za účasť na pojednávaní uskutočnenom dňa 05. 11. 2014 a ani cestovné z Košíc do Žiaru nad Hronom a späť z dôvodu, že žalobkyňa si zvolila advokáta z opačného konca republiky, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, dokonca pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo a priznaním hotových výdavkov a cestovného by došlo k zneužívaniu práva na úkor inej strany. Tento záver súdu nemožno považovať za správny. Mestá Žiar nad Hronom a Košice nie sú v žiadnom prípade na rôznych koncoch republiky. Poukázala na to, že otázkou povinnosti náhrady cestovného a straty času sa už zaoberal niekoľko krát aj Najvyšší súd SR, pričom poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo/21/2009, ktorý ustálil, že „postup súdu smerujúci k tomu, že z nákladov na právne zastúpenie dochádza k vylúčeniu náhrad cestovného a náhrad za stratu času len preto, že sídlo advokátskej kancelárie sa nenachádza v obvode sídla konajúceho súdu alebo bydliska účastníka konania, nezodpovedá sledovanému cieľu, tak ako to má na mysli ustanovenie § 142 až § 150 O. s. p. a dotknutá právna úprava o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v spojení s čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 2 a čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a ústavne konformnému výkladu reprezentovanému Ústavným súdom Slovenskej republiky v tom, že zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusel zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne.“ K zovšeobecnenému záveru súdu o možnosti využitia služieb Centra právnej pomoci žalobkyňa uviedla, že na splnenie bezplatnej právnej pomoci centrom sú zákonom vyžadované podmienky, ktoré žalobkyňa nespĺňa a v konaní nebol preukázaný opak. Právo na výber advokátskej kancelárie nemôže byť obmedzovaný tým, že si musí vybrať niekoho zo svojho okolia bez ohľadu na to, aké skúsenosti s povahou týchto súdnych sporov tá, ktorá kancelária má. Ak by si každý účastník musel vybrať advokáta z obvodu svojho bydliska, bolo by ustanovenie o povinnosti náhrady cestovného a straty času zbytočné. Žalovaný už v čase predžalobnej výzvy vie, kde je sídlo právneho zástupcu žalobcu a aké možné trovy z titulu uplatňovania vedenia súdneho konania môžu vzniknúť, pričom nevyhovením predžalobnej výzvy ich vzal na vedomie čo nemôže byť zneužitie práva na jeho úkor tak, ako ho označil súd. Má za to, že nejde o zneužívanie práva žalobkyňou na úkor žalovaného, a teda nebol daný žiaden zákonný dôvod na zníženie náhrady trov konania úspešnej žalobkyne. Navrhla, aby odvolací súd zmenil druhý výrok rozsudku prvostupňového súdu a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet právneho zástupcu sumu 324,48 Eur, ako trovy právneho zastúpenia. Žalobkyňa uplatnila náhradu trov odvolacieho konania vo výške 51,45 Eur + 8,39 Eur režijný paušál, spolu 59,84 Eur.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobkyne písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a rozsudok okresného súdu podľa ustanovenia § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O. s. p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O. s. p. vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolací súd uvádza, že je rozsahom a dôvodmi odvolania žalovaného viazaný v zmysle § 212 ods. 1 O. s. p., pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami žalovaného uvedenými v odvolaní a procesným postupom okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozsudku z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Preskúmaním veci odvolací súd uvádza, že námietka žalovaného uvedená v odvolaní, že v predmetnom prípade je sporné, či v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere možno prisúdiť žalobkyni právny status spotrebiteľa a či teda súdom citované ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa sú aplikovateľné v predmetnej veci, je dôvodná. Hoci žalovaný už v priebehu prvostupňového konania v písomnom vyjadrení (v spise na č. I. 15) namietal, že predložená zmluva o úvere nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ani spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko žalobkyňa vstúpila do právneho vzťahu so žalovaným na základe vyhlásenia, že poskytnuté finančné prostriedky použije na výkon zamestnania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Prvostupňový súd sa s touto námietkou žalovaného žiadnym spôsobom v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyšporiadal a v konaní pred súdom na ozrejenie, či zmluvu o úvere uzavretú účastníkmi konania možno považovať za spotrebiteľský úver v súlade so zákonom č. 129/2010 Z. z., nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že finančné prostriedky sú poskytované dlžníkovi na výkon zamestnania. Hoci na pojednávaní dňa 06. 07. 2015 sa zúčastnila žalobkyňa ako aj jej právny zástupca. Žalobkyňa, ako účastníčka konania, k námietke žalovaného uplatnenej v písomnom vyjadrení zo dňa 16. 02. 2015 žiadnym spôsobom nevyjadrila, k tejto námietke sa rovnako žiadnym spôsobom nevyjadril ani právny zástupca žalobkyne. Z uvedeného vyplýva, že v tomto rozsahu súd nedostatočne zistil skutkový stav, keď vôbec neskúmal, či vzhľadom na obsah zmluvy možno zmluvný vzťah vyhodnotiť ako spotrebiteľský úver. V odôvodnení svojho rozhodnutia s prihliadnutím na obsah zmluvy ani nezdôvodnil, na základe akého skutkového stavu dospel k záveru, že uzavretú zmluvu o úvere je potrebné považovať za spotrebiteľský úver napriek tomu, že v zmluve je uvedené, že finančné prostriedky sú poskytnuté žalobkyni, ako dlžníčke, na výkon zamestnania. Hoci prvostupňový súd ako účastníčku konania vypočul na pojednávaní žalobkyňu, nezisťoval podmienky uzavretia zmluvy, prečo v zmluve je vyznačené políčko „výkon zamestnania“, kto toto vyznačenie vykonal, aké prípadne boli podmienky žalobkyne vo vzťahu k poskytovaniu úveru na výkon zamestnania, pričom vzhľadom na odvolaciu námietku žalovaného je potrebné tieto otázky považovať za zásadné pre následné posúdenie zmluvy o úvere. Z rovnakých dôvodov možno prisvedčiť aj námietke žalovaného, že napádaný rozsudok je nepreskúmateľný, čo zakladá dôvod pre zrušenie rozsudku v zmysle § 221 písm. f/ O. s. p. Povinnosť riadne odôvodniť súdne rozhodnutie je súčasťou práva na spravodlivý proces, pričom súd pri odôvodnení rozhodnutia je povinný postupovať v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O. s. p. V súdnej veci sa prvostupňový súd týmto ustanovením dôsledne neriadil. Z jeho rozhodnutia nevyplýva, na základe akých skutkových okolností dospel k záveru, že v súdnej veci poskytnutý úver má charakter spotrebiteľského úveru. Pokiaľ však žalovaný v odvolaní namietal nepreskúmateľnosť rozsudku z dôvodu, že argumentácia súdu o neprijateľnosti zmluvných podmienok je nepostačujúca, odvolací súd uvádza, že táto námietka nie je dôvodná, pretože súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa otázkou neprijateľnosti zmluvných podmienok vôbec nezaoberal. Pokiaľ v odvolaní žalovaný namietal, že nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, odvolací súd je toho názoru, že v prípade, ak v konaní bude preukázaný spotrebiteľský charakter úveru, plnenie nad poskytnutý úver aplikujúc ustanovenia zákona č. 129/2012 Z. z. je plnením bez právneho dôvodu, keď veriteľ, v tomto prípade žalovaný, má nárok len na zaplatenie poskytnutého úveru. Rovnako nemožno prisvedčiť námietke žalovaného vo vzťahu k trovám konania, keď namietal, že rozhodnutie o trovách konania je predčasné, pretože rozhodnutie vo veci samej ešte nie je právoplatné. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 151 ods. 1 veta prvá O. s. p., podľa ktorého o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Pokiaľ v odvolaní namietal, že nesúhlasí s priznaným nárokom na stratu času, ktorá sa môže aplikovať len v prípade, ak sa pojednávania zúčastní osobne právny zástupca navrhovateľa, nie je koncipient, odvolací súd dáva žalovanému do pozornosti, že prvostupňový súd náhradu za stratu času avšak z iných dôvodov žalobkyni nepriznal.

Vo vzťahu k odvolaniu žalobkyne proti rozsudku prvostupňového súdu v časti náhrady trov konania odvolací súd uvádza, že keď prvostupňový súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni na účet právneho zástupcu žalobkyne sumu 93,50 Eur ako trovy právneho zastúpenia, pričom o trovách konania rozhodoval aplikujúc ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a § 150 ods. 2 O. s. p., odvolací súd v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O. s. p. rozsudok prvostupňového súdu v tejto časti zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Odvolací súd uvádza, že prvostupňový súd vo veci správne aplikoval ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p., keď žalobkyňa v konaní bola v plnom rozsahu úspešnou účastníčkou konania a vzniklo jej právo na náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia. Treba tiež prisvedčiť, že v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O. s. p., ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže súd ich nepriznať alebo znížiť. Odvolací súd však má za to, že dôvody, pre ktoré prvostupňový súd znížil trovy právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, podanie žaloby na súd a písomné vyjadrenie k vyjadreniu žalovaného, nemajú oporu v ustanovení § 150 ods. 2 O. s. p., keďže podľa ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. trovy konania v drobných sporoch môže súd nepriznať alebo ich znížiť len s prihliadnutím na neprímeranosť voči pohľadávke, ktorá je predmetom súdneho sporu. Je potrebné prisvedčiť žalobkyni, že väčší počet podobných konaní je zapríčinený existenciou zmlúv obdobného charakteru, pričom z rozhodovacej činnosti súdu je odvolaciemu súdu známe, že prípravu zmlúv obdobného charakteru zabezpečoval žalovaný. Pokiaľ teda z takto uzavretých zmlúv sa spotrebiteľia domáhajú vydania bezdôvodného obohatenia, možno ustáliť, že existenciu obdobných súdnych sporov spotrebiteľia, a teda ani žalobkyňa, nezavinili. Vzhľadom na tento stav sa odvolaciemu súdu javí za nenáležité nepriznanie trov konania dôvodiť tým, že sa jedná o nenáročné „skôr administratívne“ podania prostredníctvom právneho zástupcu žalobkyne. Odvolací súd tiež poukazuje na to, že pokiaľ prvostupňový súd priznal žalobkyni trovy právneho zastúpenia za úkon právnej služby, a to účasť na pojednávaní právneho zástupcu žalobkyne dňa 10. 12. 2014, avšak nepriznal hotové výdavky a náhradu za stratu času v zmysle § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. z dôvodu, že žalobkyňa splnomocnila na zastupovanie v súdnom konaní advokáta so sídlom v Košiciach, pričom v obvode Okresného súdu Žiar nad Hronom je množstvo advokátov, dokonca pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo, nemá takéto právne posúdenie súdom prvého stupňa oporu v ustanovení § 150 ods. 2 O. s. p. Odvolací súd poukazuje na to, že prvostupňový súd pokiaľ pristúpil k právnomu posúdeniu výšky trov konania podľa § 150 ods. 2 O. s. p., pričom uviedol dôvody tak, ako je to už uvedené vyššie, pre nepriznanie a resp. aj zníženie trov konania vo vzťahu k jednotlivým úkonom právnej služby, nepostupoval dôsledne v zmysle § 150 ods. 2 O. s. p. Prípadnú účelnosť trov právneho zastúpenia v súlade s ustanovením § 142 ods. 1 O. s. p. v odôvodnení svojho rozhodnutia prvostupňový súd vôbec neuviedol. Z týchto dôvodov rozhodnutie prvostupňového súdu vo vzťahu k trovám konania je nepreskúmateľné, čo zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p. Pokiaľ však prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia okrem iného poukázal aj na to, že v Žiari nad Hronom existuje pobočka Centra právnej pomoci, kde je poskytovaná právna pomoc zadarmo, čo navodzuje dojem, že žalobkyňa mala využiť služby Centra právnej pomoci, v tejto časti prvostupňový súd ani riadne nezistil skutkový stav, keď z obsahu spisu vôbec nevyplýva, či žalobkyňa by spĺňala podmienky pre poskytnutie bezplatnej právnej pomoci Centrom právnej pomoci, ktorú skutočnosť žalobkyňa v podanom odvolaní aj namieta. Teda, z týchto dôvodov vo vzťahu rozhodnutia k výroku o trovách konania existuje aj dôvod, pre ktorý bolo rozhodnutie prvostupňového súdu v časti trov konania zrušiť v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ O. s. p. Na záver odvolací súd poukazuje na to, že obsahom spisu je aj výzva na vrátenie plnenia zo strany žalobkyne k žalovanému (v spise na č. I. 5), pričom existencia tejto výzvy žalovaným v konaní žiadnym spôsobom spochybnená nebola, z týchto dôvodov možno prisvedčiť námietke žalobkyne v podanom odvolaní, že ešte pred podaním žaloby vo veci samej žalovaný mal vedomosť o tom, že žalobkyňu zastupuje právny zástupca JUDr. Peter Rybár, s.r.o. a že nevyhovením predžalobnej výzvy si musel byť vedomý, že je možné, že v súvislosti s uplatnením žalovanej istiny vzniknú možné trovy z titulu uplatňovania vedenia súdneho sporu a za danej situácie nemožno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že by išlo o zneužívanie práva žalobkyne na úkor žalovaného. Rovnako nemožno žiadneho účastníka konania obmedzovať vo výbere právneho zástupcu, pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Súd musí vždy náležite aplikovať ustanovenie § 142 ods. 1 O. s. p. a v prípade, že sa jedná o drobný spor, môže súd v súlade s ustanovením § 150 ods. 2 O. s. p. za situácie, že by trovy konania boli neprímerané voči pohľadávke, znížiť alebo ich nepriznať, avšak vždy len v intenciách týchto ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Vzhľadom už na hore uvedené odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu v celom rozsahu zrušil v zmysle § 221 ods. 1 písm. h/ a f/ O. s. p. V ďalšom konaní sa prvostupňový súd náležite vysporiada s

námietkou žalovaného, že v súdnej veci sa nejedná o spotrebiteľský úver vzhľadom k tomu, že úver bol žalobkyni poskytnutý na výkon zamestnania a v prípade potreby vo veci doplní dokazovanie, pričom dôkazná povinnosť v zmysle § 120 ods. 4 O. s. p. zaťažuje účastníkov konania.

V novom rozhodnutí prvostupňový súd rozhodne znova o trovách konania vrátane trov odvolacieho konania v súlade s ustanovením § 224 ods. 3 O. s. p.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.